

Töötotsija saab enda heaks palju teha

Pärnu Postimees 09.01.2009

[Anniki Leppik](#), reporter

Omanimelist konsultatsioonibürood juhtiv Sirje Tammiste tõdeb, et aastataguse ajaga võrreldes on tööjõuturul palju muutunud. Kui varem oli ametikoha täitmiseks konkursi korraldades hea saada vähemalt 15 kandideerijat, siis nüüd loetakse saabuvasid elulookirjeldusi kokku sadu.

Sirje Tammiste, kas varasemaga võrreldes on Pärnumaal vabu ametikohti vähemaks jäänud?

Meil on kogu aeg olnud stabiilne arv konkursse. Läbi on saanud aeg, kui meilt töölisi telliti. Aasta-paar tehti tööliste otsinguidki meie kaudu, ettevõtteid ei jõudnud sellega tegelda. Nüüd on lihtsamaid ametikohti Pärnumaal kindlasti vähemaks jäänud.

Enam ei pea kedagi töö vastuvõtmiseks ära rääkima, sest järjekord on ukse taga. Aasta tagasi oli meil hea meel, kui konkursil osales 15 inimest, nüüd võib tulla ühe päevaga 150 CVd.

Kuna konkurents töökoha eest on väga tihedaks läinud, siis mida inimene saab teha, et uue ameti leidmise protsessi kiirendada?

Ei maksa jälgida ainult ilmunud töökuulutusi, vaid tuleks mõelda, millised ettevõtteid piirkonnas, kus tööd otsitakse, on edukad ja kandideerijale sobiksid. Osa firmasid avaldab pakkumisi Internetis oma kodulehel, need ootavad märkamist. Kui kuuletus on juba lehes, on

kindlasti palju huvitatuid.

Kasuks tuleb, kui mõelda natuke laiemalt. Mitte ainult sellele, mida seni ollakse teinud, vaid mis on need asjad, mis võiksid hästi välja tulla. Äkki on veel mõni töö, mida inimene on valmis tegema, sest praegu on muutuste aeg ja inventuur inimestes endaski. Tihti on inimene ühte rada käinud ega kujuta ennast teises rollis ette. Kui seda arutada võimalikult erinevate inimestega, võib tulla palju ideid.

Mingil juhul ei tohi oma elulookirjeldust saata personalifirmadele lihtsalt klikkides, kuigi see on väga lihtne. Me loeme need ikkagi läbi ja kui inimene on saatnud täiesti vastandlike nõuetega ametikohale kandideerimise soovi, ei saa me võtta ta töötsemist tõsiselt.

Otsisime puidutööstusfirmasse juhatuse liiget ja seal olid nõueteks kõrgem majandusharidus ja puidutöökogemus. CVsid saatsid siis müüjad ja klienditeenindajadki, seda ei saa võtta kui inimese tõsist tahet ja läbimõeldud sammu. Ja kui on kirjas, et tööks on vajalik keeleoskus teatud tasemel, ei kirjutata seda kuulutusse niisama.

Samuti tasub oma elulookirjeldus kriitilise pilguga üle vaadata ja parandada õigekirjavead. Nii palju tuleb vigaseid CVsid, aga kui ametis nõutakse täpsust ja korrektsust, siis sel juhul pole inimene ju täpne ega korrektne.

Palju helistatakse ja küsitakse kandideerimiste kohta, kuid elementaarsest viisakusest jääb puudu, ei osata tere öelda, end tutvustada. Me teeme märkmeid, kes oskab viisakalt suhelda, sest järelkult on siis lastetuba korras.

Millistel inimestel on praegu tööjõuturul kõige raskem?

Neil, kellel on olnud palju kohavahetusi. Kui vaadata nende töökäiku, ei tahaks uskuda, et nad on lojaalsed, kuid tööandjad hindavad lojaalsust.

Keeruline on inimestel, kes neljaks-viieks aastaks on jätnud erialase töö ja läinud välismaale. Sidemed on katkenud, kutseoskused minetatud. Tagasi tulles on ta erialal konkurentsist väljas.

Otsijate hulgas on palju ehitajaid, kes on harjunud väga suurte rahasummadega. Olukord on muutunud ja tööandjad ei saa selliseid palku enam maksta. Tasub mõelda jällegi paindlikumalt: isegi kui palk on väiksem, on tööl palju muid hüvesid. Inimesel on koht, kuhu minna, kolleegid, kellega suhelda, ta tunneb ennast vajalikuna.